

ZATWIERDZAM:

ZASTĘPCA KOMENDANTA GŁÓWNEGO
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

A. Przybyła
nadbryg. Arkadiusz PRZYBYŁA

**ZASADY ORGANIZACJI
RATOWNICTWA TECHNICZNEGO
W KRAJOWYM SYSTEMIE RATOWNICZO-GAŚNICZYM**

Warszawa, październik 2021 r.

ZAKRES ZMIAN:

Data	Wprowadzone zmiany	Przeprowadzający aktualizację

SPIS TREŚCI:

WSTĘP	5
ROZDZIAŁ 1 WPROWADZENIE	6
ROZDZIAŁ 2 ORGANIZACJA RATOWNICTWA TECHNICZNEGO W KSRG W ZAKRESIE PODSTAWOWYM	8
2.1. Jednostki realizujące ratownictwo techniczne w zakresie podstawowym.	8
2.2. Standard gotowości operacyjnej jednostek.	8
2.3. Zakres zadań ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym.....	8
2.4. Wymagania kwalifikacyjne strażaków i ratowników.	9
2.5. Wyposażenie minimalne jednostki.	9
2.6. Zasady organizacji ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym.....	9
ROZDZIAŁ 3 ORGANIZACJA RATOWNICTWA TECHNICZNEGO W KSRG W ZAKRESIE SPECJALISTYCZNYM	11
3.1. Organizacja SGRT z podziałem zadań.	11
3.2. Standard gotowości operacyjnej SGRT.....	11
3.2.1. Dla poziomu gotowości operacyjnej A.	11
3.2.2. Dla poziomu gotowości operacyjnej B.	11
3.2.3. Dla poziomu gotowości operacyjnej C.	11
3.3. Zakres zadań ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym.	12
3.3.1. Dla poziomu gotowości operacyjnej A i B.	12
3.3.2. Dla poziomu gotowości operacyjnej C.	12
3.4. Standard kwalifikacji i liczebności ratowników SGRT.....	13
3.4.1. Dla poziomu gotowości operacyjnej A.	13
3.4.2. Dla poziomu gotowości operacyjnej B.	14
3.4.3. Dla poziomu gotowości operacyjnej C.	14
3.4.4. Ogólne uwagi dotyczące wszystkich poziomów gotowości.	14
3.5. Wyposażenie minimalne.	15
3.6. Zasady organizacji ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym.	15
ROZDZIAŁ 4 ZADANIA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W ZAKRESIE WYPEŁNIANIA ROLI ORGANIZATORA KSRG W RATOWNICTWIE TECHNICZNYM	18
ROZDZIAŁ 5 WŁĄCZENIE DO KSRG JEDNOSTKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ DEKLARUJĄCEJ ZDOLNOŚĆ DO REALIZACJI RATOWNICTWA TECHNICZNEGO	20
5.1. Ratownictwo techniczne w zakresie podstawowym.	20
5.2. Ratownictwo techniczne w zakresie specjalistycznym.	20
5.3. Dodatkowy zakres porozumienia w sprawie włączenia jednostki ochrony przeciwpożarowej do KSRG.	20

ROZDZIAŁ 6	OGÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE DZIAŁAŃ RATOWNICTWA TECHNICZNEGO	21
6.1.	Bezpieczeństwo działań ratownictwa technicznego.	21
6.2.	Zasady dysponowania SGRT oraz zadania stanowisk kierowania PSP.....	21
6.3.	Zasady organizacji działań ratowniczych na miejscu zdarzenia.	22
ROZDZIAŁ 7	ZESPÓŁ KOMENDANTA GŁÓWNEGO PSP DS. RATOWNICTWA TECHNICZNEGO	24
ROZDZIAŁ 8	ZADANIA WOJEWÓDZKIEGO KOORDYNATORA PSP DS. RATOWNICTWA TECHNICZNEGO	25
ROZDZIAŁ 9	POSTANOWIENIA KOŃCOWE	26
ROZDZIAŁ 10	SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	27

WSTĘP

Obowiązujące Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szczegółowej organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego określa ratownictwo techniczne jako jedną z dziedzin ratownictwa. Zadania realizowane w ramach ww. dziedziny definiowane są jako „(...) planowanie, organizowanie i realizację działań ratowniczych niezbędnych do poszukiwania i dotarcia do zagrożonych lub poszkodowanych osób oraz zwierząt, a także zmniejszenia lub likwidacji zagrożenia dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska”.

Właściwie terytorialnie stanowiska kierowania PSP powiadamiają i dysponują do działań ratowniczych jednostki ochrony przeciwpożarowej, jeśli we właściwych terytorialnie planach ratowniczych została uwzględniona ich gotowość do realizacji zadań ratownictwa technicznego. Potwierdzenie gotowości określonej w planach ratowniczych, powinno być realizowane przez właściwie terytorialnie stanowiska kierowania PSP w ramach bieżącej analizy.

Rozwój ratownictwa technicznego następować powinien w takim kierunku, aby zdolność do realizacji działań ratowniczych na poziomie podstawowym, stała się powszechna dla wszystkich jednostek KSRG. Istotne jest także, aby w sieci jednostek ochrony przeciwpożarowej uwzględnić w planach rozwoju w szczególności te jednostki ochrony przeciwpożarowej, które aktualnie już realizują zadania ratownictwa technicznego oraz te, których siły i środki stacjonują w pobliżu obszarów o najwyższym poziomie zagrożenia tak, aby można było je doposażyć i wyszkolić w pierwszej kolejności na potrzeby ratownictwa według zalecanych standardów ujętych w niniejszych „Zasadach organizacji ratownictwa technicznego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym”.

Podczas aktualizacji przedmiotowego dokumentu kierowano się aktami prawnymi określonymi w załączniku nr 1.

ROZDZIAŁ 1 WPROWADZENIE

Ze względu na wyposażenie, wyszkolenie i możliwości realizacji zakresu zadań, wprowadza się następujący podział ratownictwa technicznego w KSRG:

- 1) **zakres podstawowy,**
- 2) **zakres specjalistyczny.**

W rozumieniu niniejszych Zasad użyte definicje oznaczają:

1. **Ratownictwo techniczne** – planowanie, organizowanie i realizacja działań ratowniczych niezbędnych do poszukiwania i dotarcia do zagrożonych lub uszkodzonych osób oraz zwierząt, a także zmniejszenia lub likwidacji zagrożenia dla życia zdrowia, mienia lub środowiska.
2. **Zasady** – zasady organizacji ratownictwa technicznego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym.
3. **Ratownicy** – strażacy i ratownicy jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz ratownicy innych podmiotów ratowniczych.
4. **Specjalistyczna grupa ratownictwa technicznego**, zwana dalej **SGRT** – grupa strażaków lub ratowników posiadających odpowiednie kwalifikacje oraz wymagane wyposażenie techniczne, które umożliwiają realizację zadań przypisanych poszczególnym poziomom gotowości.
5. **Dowódca grupy** – strażak lub ratownik, który nadzoruje całość zagadnień związanych z funkcjonowaniem SGRT.
6. **Dowódca działań SGRT** – strażak lub ratownik bezpośrednio kierujący siłami SGRT podczas działań ratowniczych.
7. **Strefa zagrożenia** – obszar, w którym występuje bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, zwierząt, środowiska i mienia.
8. **Uprawnienia do kierowania pojazdami specjalistycznymi i ich obsługi** – uprawnienia Urzędu Dozoru Technicznego (UDT) w zakresie obsługi lub konserwacji urządzeń transportu bliskiego adekwatne do posiadanego wyposażenia.
9. **Obszar chroniony jednostki lub specjalistycznej grupy ratownictwa technicznego** – zdefiniowana strefa niezależna od podziału administracyjnego, w którym ta jednostka lub grupa podejmie działanie ratownicze możliwie w najkrótszym czasie.
10. **Czas alarmowania** – czas, który upłynął od momentu zaalarmowania do momentu osiągnięcia gotowości do wyjazdu zaalarmowanych zastępów.
11. **Niezwłoczny czas alarmowania:**
 - 1) w przypadku jednostki PSP – czas niezbędny wyłącznie na przygotowanie sprzętu i załogi dyżurującej w jednostce do wyjazdu,
 - 2) w przypadku pozostałej jednostki ochrony przeciwpożarowej, w tym jednostki OSP – czas niezbędny na przybycie strażaków lub ratowników do jednostki oraz przygotowanie sprzętu i załogi do wyjazdu.
12. **Czas dojazdu do miejsca zdarzenia** – czas, który upłynął od momentu wyjazdu do momentu przyjazdu na miejsce działań zaalarmowanych zastępów.
13. **Czas podjęcia działań ratowniczych** – czas, który upłynął od momentu zaalarmowania do momentu przyjazdu na miejsce działań zaalarmowanych zastępów.

14. **Szkolenie kwalifikacyjne** – kwalifikacje w zawodzie strażak, technik pożarnictwa lub inżynier pożarnictwa.
15. **Do celów planistycznych** należy przyjmować następujące parametry:
 - 3) minimalny czas alarmowania dla jednostki PSP – 3 min,
 - 4) minimalny czas alarmowania dla jednostki OSP – 10 min,
 - 5) średnią prędkość poruszania się pojazdu ratowniczego po autostradach oraz drogach ekspresowych – 75 km/h,
 - 6) średnią prędkość poruszania się pojazdu ratowniczego po drogach wojewódzkich oraz pozostałych drogach krajowych – 60 km/h,
 - 7) średnią prędkość poruszania się pojazdu ratowniczego po drogach powiatowych – 50 km/h,
 - 8) średnią prędkość poruszania się pojazdu ratowniczego po drogach gminnych i pozostałych – 30 km/h.

ROZDZIAŁ 2 ORGANIZACJA RATOWNICTWA TECHNICZNEGO W KSRG W ZAKRESIE PODSTAWOWYM

2.1. Jednostki realizujące ratownictwo techniczne w zakresie podstawowym.

Ratownictwo techniczne w zakresie podstawowym realizują:

1. Wszystkie jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej (JRG PSP).
2. Inne, niż w pkt. 1, jednostki ochrony przeciwpożarowej włączone do KSRG, które zadeklarowały w gotowości operacyjnej zdolność do realizacji przedmiotowych zadań określonych w rozdziale 5.
3. Inne podmioty ratownicze współpracujące z KSRG, które zadeklarowały w gotowości operacyjnej zdolność do realizacji tych zadań.

Podmioty, o których mowa w pkt 2 i 3, powinny spełniać co najmniej wymagania szkoleniowe i sprzętowe jakie zostały przewidziane w Zasadach dla ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym.

2.2. Standard gotowości operacyjnej jednostek.

Gotowość operacyjną określa się jako zdolność do podjęcia działań określonych w ust. 2.3., przez co najmniej zastęp ratowniczy oraz co najmniej 6 strażaków lub ratowników z kwalifikacjami określonymi w ust. 2.4., wyposażony w sprzęt o standardzie określonym w ust. 2.5., przy zachowaniu **niezwłocznego** czasu alarmowania.

2.3. Zakres zadań ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym.

W zakresie podstawowym ratownictwa technicznego, ratowanie życia i zdrowia ludzi stanowi priorytet w organizacji działań ratowniczych. Zadania realizowane w zakresie podstawowym zależą ściśle od kwalifikacji, wyszkolenia strażaków lub ratowników oraz wyposażenia w środki techniczne.

Minimalny zakres zadań realizowanych w zakresie podstawowym obejmuje:

1. Rozpoznanie i ocena zagrożenia dla: życia i zdrowia ludzi, zwierząt, środowiska i mienia.
2. Niesienie pomocy uwięzionym osobom poprzez dotarcie do poszkodowanych lub zagrożonych ludzi oraz udzielenie im kwalifikowanej pierwszej pomocy, a także przekazanie poza strefę zagrożenia poszkodowanych zespołom ratownictwa medycznego.
3. Zabezpieczenie działań ratowniczych z uwzględnieniem asekuracji ratowników podczas działań ratowniczych prowadzonych bezpośrednio w strefie zagrożenia oraz w jego sąsiedztwie.
4. Stabilizacje, cięcie, rozpieranie, podnoszenie lub przemieszczanie elementów konstrukcji, instalacji i urządzeń, a także części obiektów oraz przeszkód naturalnych i sztucznych w celu zlikwidowania lub ograniczenia zagrożenia dla osób, zwierząt, środowiska, infrastruktury i innego mienia w ramach posiadanego wyposażenia.
5. Ewakuację ludzi z miejsc gdzie występuje zagrożenie dla życia i zdrowia.
6. Ewakuację zwierząt i mienia.
7. Współdziałanie z innymi podmiotami KSRG realizującymi podstawowe i specjalistyczne czynności ratownicze.

8. Współdziałanie z innymi podmiotami zdolnymi do wykonywania ratownictwa technicznego.
9. Wykonywanie innych czynności ratowniczych wg posiadanego sprzętu oraz wiedzy, w danym zakresie.

2.4. Wymagania kwalifikacyjne strażaków i ratowników.

1. Ratownictwo techniczne w zakresie podstawowym realizują strażacy lub ratownicy posiadający umiejętności w przedmiotowym zakresie nabyte w ramach szkolenia kwalifikacyjnego i utrwalane podczas doskonalenia zawodowego.
2. Strażacy OSP przewidziani do realizacji ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym, powinni nabyć umiejętności w przedmiotowym zakresie w ramach „szkolenia z ratownictwa technicznego realizowanego przez KSRG w zakresie podstawowym”.
3. Doskonalenie zawodowe w przedmiocie ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym powinno odbywać się zgodnie z „Zasadami organizacji doskonalenia zawodowego w PSP”.
4. Szkolenia powinny zapewnić uzyskanie uprawnień hakowego oraz uprawnienia UDT w zakresie obsługi lub konserwacji urządzeń transportu bliskiego w liczbie niezbędnej do zachowania ciągłości działań ratowniczych w przypadku gdy jednostka z zakresu podstawowego posiada sprzęt, do obsługi którego wskazane jest posiadanie takowych kwalifikacji. W chwili, gdy jednostka posiada pojazd SCRT „rotator” lub „holownik” niezbędnym jest przeprowadzenie szkolenia z obsługi ww. pojazdów specjalnych.
5. Ilość ratowników, którzy posiadają uprawnienia do realizacji kwalifikowanej pierwszej pomocy (KPP) powinna zapewnić ciągłość działań ratowniczych.

2.5. Wyposażenie minimalne jednostki.

Wymagane minimum wyposażenia w sprzęt do realizacji ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym określa załącznik nr 2.

Poza wymaganiami określonymi w załączniku nr 2 zaleca się posiadanie dodatkowego sprzętu ratowniczego według potrzeb wynikających z analizy zagrożeń w obszarze chronionym.

2.6. Zasady organizacji ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym.

1. Ratownictwo techniczne w zakresie podstawowym w KSRG organizuje właściwy terytorialnie komendant powiatowy (miejski) PSP, uwzględniając współpracę z JOP, a także innymi podmiotami ratowniczymi i służbami zobowiązanymi do prowadzenia działań ratowniczych.
2. Organizacja ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym powinna być poprzedzona analizą zagrożeń i analizą zabezpieczenia operacyjnego w obszarze chronionym, o których mowa w obowiązującym rozporządzeniu MSWiA w sprawie szczegółowej organizacji KSRG.
3. Organizacja ratownictwa technicznego powinna uwzględniać konieczność podjęcia działań w obszarze chronionym.

4. Plany ratownicze powiatu powinny zawierać aktualną sieć, organizację oraz zasady dysponowania jednostek przygotowanych do podjęcia działań ratownictwa technicznego.
5. Powiatowy plan rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego zawiera docelową sieć i organizację jednostek przygotowanych do realizacji ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym określonym w załączniku nr 3.
6. Planowana liczba i rozmieszczenie jednostek zdolnych do realizacji ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym na terenie powiatu powinna uwzględniać:
 - 1) stopień zagrożenia poszczególnych gmin w powiecie określony w analizie zagrożeń, o której mowa w obowiązującym rozporządzeniu MSWiA w sprawie szczegółowej organizacji KSRG,
 - 2) rozkład terytorialny zdarzeń wymagających podjęcia działań ratownictwa technicznego w ostatnich 10 latach,
 - 3) lokalizację oraz gotowość operacyjną specjalistycznych grup ratownictwa technicznego KSRG,
 - 4) lokalizację oraz gotowość operacyjną innych podmiotów ratowniczych deklarujących gotowość do realizacji ratownictwa technicznego,
 - 5) zasięgi obszarów chronionych takich samych jednostek w sąsiednich powiatach,
 - 6) zdolność do podjęcia działań ratowniczych w zakresie podstawowym na terytorium powiatu, obejmującym co najmniej:
 - a) 80 % populacji zamieszkałej w powiecie,
 - b) 80 % powierzchni całkowitej powiatu, maksymalnie w czasie:
 - a) 15 min dla powiatów wysokiego poziomu zagrożenia,
 - b) 20 min dla powiatów średniego poziomu zagrożenia,
 - c) 25 min dla powiatów niskiego poziomu zagrożenia z prawdopodobieństwem co najmniej 80 %.
7. Plany ratownicze powiatów oraz powiatowe plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego powinny uwzględniać potencjał ratowniczy innych powiatów i muszą być uzgodnione z właściwym komendantem wojewódzkim PSP.

ROZDZIAŁ 3 ORGANIZACJA RATOWNICTWA TECHNICZNEGO W KSRG W ZAKRESIE SPECJALISTYCZNYM

3.1. Organizacja SGRT z podziałem zadań.

Ratownictwo techniczne w zakresie specjalistycznym realizują SGRT:

1. **Poziomu gotowości operacyjnej A** – holownik.
2. **Poziomu gotowości operacyjnej B** – rotator.
3. **Poziomu gotowości operacyjnej C** – żuraw samojezdny.

Utrzymywanie gotowości określonego poziomu wymaga spełnienia standardów w zakresie: realizowanych zadań ratowniczych, liczebności dostępnych strażaków lub ratowników i ich kwalifikacji oraz wyposażenia sprzętowego, określonych dla danego poziomu.

W zależności od posiadanych możliwości realizacji zadań ratowniczych, liczby strażaków lub ratowników w gotowości, ich kwalifikacji oraz wyposażenia technicznego, SGRT utrzymują następujące poziomy gotowości: A i/lub B, C. Codzienną gotowość grupy określa jej dowódca na podstawie możliwości realizacji zadań określonych w Zasadach.

3.2. Standard gotowości operacyjnej SGRT.

Za gotowość operacyjną SGRT odpowiadają właściwi komendanci powiatowi (miejscy) PSP.

3.2.1. Dla poziomu gotowości operacyjnej A.

Gotowość operacyjną SGRT poziomu gotowości A określa się jako zdolność do podjęcia działań, polegających na realizacji zadań, określonych w ust. 3.3.1., przez co najmniej 6 strażaków lub ratowników o minimalnych kwalifikacjach określonych w ust. 3.4.1., wyposażonych w sprzęt określony w ust. 3.5. przy zachowaniu **niezwłocznego** czasu alarmowania (min. 2 pojazdy ratownicze).

3.2.2. Dla poziomu gotowości operacyjnej B.

Gotowość operacyjną SGRT poziomu gotowości B określa się jako zdolność do podjęcia działań, polegających na realizacji zadań, określonych w ust. 3.3.1., przez co najmniej 6 strażaków lub ratowników o minimalnych kwalifikacjach określonych w ust. 3.4.2., wyposażonych w sprzęt określony w ust. 3.5. przy zachowaniu **niezwłocznego** czasu alarmowania (min. 2 pojazdy ratownicze).

3.2.3. Dla poziomu gotowości operacyjnej C.

Gotowość operacyjną SGRT poziomu gotowości C określa się jako zdolność do podjęcia działań, polegających na realizacji zadań, określonych w ust. 3.3.2., przez co najmniej 3 strażaków lub ratowników o minimalnych kwalifikacjach określonych w ust. 3.4.3., wyposażonych w sprzęt określony w ust. 3.5. przy zachowaniu **niezwłocznego** czasu alarmowania (min. 2 pojazdy ratownicze).

3.3. Zakres zadań ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym.

W zakresie specjalistycznym czynności ratownicze obejmują, w szczególności:

3.3.1. Dla poziomu gotowości operacyjnej A i B.

1. Wszystkie zadania określone dla zakresu podstawowego.
2. Rozpoznanie i identyfikację zagrożenia.
3. Zabezpieczenie strefy działań ratowniczych, w tym wyznaczenie i oznakowanie strefy zagrożenia.
4. W ramach posiadanych środków technicznych i kwalifikacji, włączenie lub wyłączenie instalacji, urządzeń i mediów mających wpływ na bezpieczeństwo zagrożonych lub poszkodowanych osób oraz na bezpieczeństwo ratowników, z wykorzystaniem zaworów lub bezpieczników będących na instalacji użytkowej obiektu objętego działaniem ratowniczym.
5. Priorytetowe wykonanie czynności umożliwiających: dotarcie i wykonanie dostępu do zagrożonych lub poszkodowanych osób, wraz z udzieleniem im kwalifikowanej pierwszej pomocy, lub ich ewakuację poza strefę zagrożenia, przygotowanie dróg ewakuacji zagrożonych lub poszkodowanych osób oraz ratowników, zapewnienie bezpieczeństwa zagrożonym lub poszkodowanym osobom oraz ratownikom.
6. Wykonywanie przejść, dojazdów i dojazdów do zagrożonych lub poszkodowanych osób wraz z usuwaniem przeszkód ograniczających dostęp do nich i utrudniających wykonanie medycznych działań ratowniczych lub ich przemieszczanie.
7. Ewakuację zagrożonych i poszkodowanych zwierząt poza strefę zagrożenia.
8. Ocenianie rozmiarów powstałego zagrożenia i prognozowanie jego rozwoju.
9. Oświetlenie miejsca zdarzenia i jego zabezpieczenie przed osobami postronnymi oraz wykonaniu innych czynności z zakresu zabezpieczenia logistycznego.
10. Włączenie lub wyłączenie instalacji i urządzeń mających wpływ na rozmiar strefy zagrożenia.
11. Stabilizowanie, cięcie, rozpieranie, podnoszenie lub przenoszenie konstrukcji, instalacji i urządzeń, a także części obiektów oraz przeszkód naturalnych i sztucznych w celu zlikwidowania lub ograniczenia zagrożenia dla osób, zwierząt, środowiska, infrastruktury i innego mienia.
12. Współdziałanie z innymi specjalistycznymi grupami ratowniczymi, w szczególności ze specjalistycznymi grupami ratownictwa chemiczno-ekologicznego i specjalistycznymi grupami poszukiwawczo-ratowniczymi.

3.3.2. Dla poziomu gotowości operacyjnej C.

Wsparcie działań SGRT poziomu gotowości A i B przez dodatkowy sprzęt, w szczególności żuraw samojezdny.

3.4. Standard kwalifikacji i liczebności ratowników SGRT.

Ratownictwo techniczne w zakresie specjalistycznym prowadzą:

1. Strażacy PSP posiadający szkolenie kwalifikacyjne.
2. Wyznaczeni strażacy PSP, którzy posiadają dodatkowe przeszkolenie i uprawnienia, takie jak:
 - 1) UDT w zakresie obsługi i konserwacji urządzeń transportu bliskiego – stosownie do posiadanego wyposażenia dla ustalonego poziomu gotowości A, B, C,
 - 2) hakowego – dla ustalonego poziomu gotowości A, B, C,
 - 3) dodatkowe przeszkolenie z przemieszczania gabarytów – dla ustalonego poziomu gotowości A, B, C,
 - 4) przeszkolenie z obsługi oraz znajomość instrukcji obsługi pojazdu typu holownik i/lub rotator w zależności od ustalonego poziomu gotowości A lub B.
3. Pozostali strażacy i ratownicy KSRG, którzy posiadają kwalifikacje określone w ust. 2.4. pkt 2 i aktualne przeszkolenia i uprawnienia wymienione w ust. 3.4 pkt 3.
4. Pracowników innych podmiotów KSRG którzy posiadają uprawnienia w rozumieniu przepisów Urzędu Dozoru Technicznego i Dokumentacji Techniczno-Ruchowej urządzeń. Przedmiotowe działania ww. podmiotów mają swoje uzasadnienie na podstawie zawartej umowy bądź porozumienia z właściwym miejscowo komendantem wojewódzkim PSP.

Strażacy i ratownicy KSRG kwalifikacje nabywają w ramach szkolenia kwalifikacyjnego PSP, szkolenia członków OSP oraz w ramach kursów i szkoleń specjalistycznych organizowanych przez szkoły i ośrodki szkolenia PSP, a także inne ośrodki szkoleniowe w zakresie wymaganym do obsługi sprzętu specjalistycznego.

Minimalna liczba ratowników z dodatkowym przeszkoleniem dla poszczególnych poziomów gotowości, będzie wymagana wraz z utworzeniem programu dla przedmiotowego szkolenia oraz jego organizacją.

3.4.1. Dla poziomu gotowości operacyjnej A.

SGRT poziomu gotowości A powinna składać się z co najmniej 36 strażaków lub ratowników, w tym co najmniej:

- 1) 18 z uprawnieniami hakowego,
- 2) 9 z uprawnieniami do obsługi pojazdów samochodowych i sprzętu specjalistycznego stanowiących wyposażenie grupy, w tym 9 z dodatkowym przeszkoleniem w zakresie przenoszenia gabarytów

i być tak zorganizowana aby zapewnić wymagania gotowości operacyjnej określonej w ust. 3.2.1. przez co najmniej 6 strażaków lub ratowników, w tym co najmniej:

- 1) 4 z uprawnieniami hakowego,
- 2) 2 z uprawnieniami do obsługi pojazdów samochodowych i sprzętu specjalistycznego stanowiących wyposażenie grupy, w tym 2 z dodatkowym przeszkoleniem w zakresie przenoszenia gabarytów.

3.4.2. Dla poziomu gotowości operacyjnej B.

SGRT poziomu gotowości B powinna składać się z co najmniej 36 strażaków lub ratowników, w tym co najmniej:

- 1) 18 z uprawnieniami hakowego,
- 2) 9 z uprawnieniami do obsługi pojazdów samochodowych i sprzętu specjalistycznego stanowiących wyposażenie grupy, w tym 9 z dodatkowym przeszkoleniem w zakresie przenoszenia gabarytów

i być tak zorganizowana aby zapewnić wymagania gotowości operacyjnej określonej w ust. 3.2.2. przez co najmniej 6 strażaków lub ratowników, w tym co najmniej:

- 1) 4 z uprawnieniami hakowego,
- 2) 2 z uprawnieniami do obsługi pojazdów samochodowych i sprzętu specjalistycznego stanowiących wyposażenie grupy, w tym 2 z dodatkowym przeszkoleniem w zakresie przenoszenia gabarytów.

3.4.3. Dla poziomu gotowości operacyjnej C.

SGRT poziomu gotowości C powinna składać się z co najmniej 18 strażaków lub ratowników, w tym co najmniej:

- 1) 18 z uprawnieniami hakowego,
- 2) 9 z uprawnieniami do obsługi pojazdów samochodowych i sprzętu specjalistycznego stanowiących wyposażenie grupy, w tym 9 z dodatkowym przeszkoleniem w zakresie przenoszenia gabarytów.

i być tak zorganizowana aby zapewnić wymagania gotowości operacyjnej określonej w ust. 3.2.3. przez co najmniej 3 strażaków lub ratowników, w tym co najmniej:

- 1) 1 ratownik z uprawnieniami z hakowego,
- 2) 1 z uprawnieniami do obsługi pojazdów samochodowych i sprzętu specjalistycznego stanowiących wyposażenie grupy, w tym 1 z dodatkowym przeszkoleniem w zakresie przenoszenia gabarytów.

3.4.4. Ogólne uwagi dotyczące wszystkich poziomów gotowości.

Jeżeli liczba strażaków lub ratowników w SGRT jest wystarczająca do spełnienia warunków gotowości operacyjnej, grupa nie musi spełniać warunku liczebności nominalnej.

Minimalne stany osobowe, aby zapewnić gotowość operacyjną poszczególnych poziomów grup, przedstawia tabela 1.

Tabela 1. Minimalne stany osobowe,
w zależności od gotowości operacyjnej poszczególnych poziomów grup.

Poziom gotowości	Minimalna liczba ratowników
A	6
B	6
C	3
A, B (zapewniony wyjazd jednego poziomu)	6
A, C	9
B, C	9

3.5. Wyposażenie minimalne.

Sprzęt stosowany do ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym musi przechodzić przegląd techniczny zgodnie z zaleceniami producenta. Różnice pomiędzy zestawieniem minimalnego wyposażenia, a stanem rzeczywistym, które nie mają istotnego wpływu na realizację zadań przez SGRT poszczególnych poziomów gotowości określonych w ust. 3.3., nie powodują odwołania osiągnięcia poszczególnych poziomów gotowości. W zakresie specjalistycznym wyposażenie minimalne dla każdego poziomu gotowości określono w załączniku nr 4.

3.6. Zasady organizacji ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym.

1. Ratownictwo techniczne w zakresie specjalistycznym w KSRG organizuje właściwy terytorialnie komendant wojewódzki PSP, uwzględniając współpracę z komendantami szkół PSP oraz innymi podmiotami ratowniczymi i służbami zobowiązanymi do prowadzenia działań ratowniczych oraz innymi komendami wojewódzkimi PSP.
2. Organizacja ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym na terenie województwa powinna być poprzedzona analizą zagrożeń oraz analizą zabezpieczenia operacyjnego w obszarze chronionym, o których mowa w obowiązującym rozporządzeniu MSWiA w sprawie szczegółowej organizacji KSRG.
3. Wojewódzki plan rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego zawiera docelową sieć i plan rozwoju jednostek przygotowanych do podjęcia działań ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych, które zostały określone w załączniku nr 5.
4. Priorytety organizacyjne ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym, w tym szkoleniowe, powinny dotyczyć gmin i powiatów z 4 i 5 poziomem (stopniem) zagrożenia obszarów, wynikającym z analizy zagrożeń, dla których prawdopodobieństwo interwencji jednostki ochrony przeciwpożarowej jest wysokie.

5. Planowana liczba i rozmieszczenie SGRT zdolnych do podjęcia działań ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym na terenie województwa, powinny uwzględniać:
 - 1) stopień zagrożenia poszczególnych gmin w powiecie określony w analizie zagrożeń, o której mowa w załączniku nr 1 do obowiązującego rozporządzenia MSWiA w sprawie szczegółowej organizacji KSRG,
 - 2) rozkład terytorialny zdarzeń wymagających podjęcia działań ratownictwa technicznego w ostatnich 10 latach,
 - 3) lokalizację, gotowość operacyjną oraz zasięgi obszarów chronionych innych SGRT w sąsiednich województwach,
 - 4) lokalizację oraz gotowość operacyjną innych podmiotów ratowniczych,
 - 5) zdolność do podjęcia działań ratowniczych w zakresie specjalistycznym na terytorium województwa, obejmującym co najmniej:
 - a) 80 % populacji zamieszkałej w województwie,
 - b) 80 % powierzchni zurbanizowanej województwa dla poziomu gotowości A i B – maksymalnie w czasie:
 - a) 105 min dla powiatów wysokiego poziomu zagrożenia,
 - b) 135 min dla powiatów średniego poziomu zagrożenia,
 - c) 165 min dla powiatów niskiego poziomu zagrożenia z prawdopodobieństwem co najmniej 80 %.Dla poziomu gotowości C nie stosuje się przedmiotowego kryterium czasowego.
6. Wojewódzkie i powiatowe plany ratownicze powinny zawierać aktualną sieć, organizację oraz zasady dysponowania SGRT.
7. SGRT tworzą właściwi kierownicy jednostek włączonych do KSRG lub innych podmiotów, na podstawie wojewódzkiego planu rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w drodze:
 - 1) rozkazu, w przypadku jednostek organizacyjnych PSP,
 - 2) uchwały zarządu, w przypadku jednostek OSP,
 - 3) decyzji lub uchwały zarządu, w przypadku innych podmiotów.
8. SGRT utrzymują właściwi kierownicy podmiotów KSRG lub innych podmiotów, których siły i środki wchodzi w skład grupy.
9. Właściwy dla miejsca stacjonowania SGRT komendant wojewódzki PSP:
 - 1) wyznacza termin wprowadzenia SGRT do podziału bojowego i uruchomienia jej funkcjonowania w KSRG oraz realizowania działań ratowniczych w zakresie specjalistycznym,
 - 2) ustala zasady monitorowania gotowości operacyjnej SGRT,
 - 3) zapewnia aktualizację wojewódzkiego i powiatowych planów ratowniczych, w szczególności w zakresie zasad dysponowania do działań sił i środków KSRG oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej,
 - 4) zapewnia aktualizację dokumentacji organizacji odwołu operacyjnego,
 - 5) współuczestniczy w utrzymaniu grupy.
10. Właściwy komendant wojewódzki PSP uczestniczy w utrzymaniu gotowości SGRT utworzonych na bazie podmiotów KSRG oraz wspomaga w podejmowaniu działań kierowników podmiotów KSRG mających na celu zapewnienie właściwego wyposażenia i wyszkolenia członków tych grup.

11. SGRT tworzy się na bazie sił i środków jednej JRG PSP komendy powiatowej (miejskiej) PSP. Przedmiotowe wymaganie dotyczy tylko SGRT w ramach sił i środków PSP.
12. Każda SGRT na terenie województwa ma określony w szczególności:
 - 1) plan organizacyjny oraz utrzymania stałej gotowości operacyjnej,
 - 2) zbiór analiz posiadających zestawienie najważniejszych parametrów dotyczących specyfiki chronionych obszarów,
 - 3) obszar chroniony zdefiniowany jako strefa, w której ta SGRT podejmie działanie ratownicze w najkrótszym czasie, uzgodniony z właściwymi komendantami powiatowymi (miejskimi) i wojewódzkimi PSP,
 - 4) zbiór zasad współdziałania z podmiotami KSRG w zakresie podstawowym, oraz z podmiotami ratowniczymi i służbami zobowiązanymi do działań ratowniczych,
 - 5) plan wspólnego szkolenia i współdziałania z innymi najbliższymi jej SGRT oraz innymi specjalistycznymi grupami ratowniczymi, a w szczególności SGPR i SGRChem (poprzez wspomaganie ich działań),
 - 6) system pełnienia służby (dyżurów) dla właściwych poziomów gotowości.
13. Plan organizacyjny oraz utrzymania stałej gotowości operacyjnej SGRT winien zawierać w szczególności:
 - 1) miejsce stacjonowania (rejon koncentracji) i strukturę organizacyjną danej SGRT, pozwalające na jej dysponowanie i realizację działań ratowniczych w zakresie specjalistycznym,
 - 2) wykaz członków grupy i ich kwalifikacje i uprawnienia,
 - 3) 3-letni harmonogram szkoleń, w oparciu o wymogi kwalifikacyjne przyjęte w KSRG oraz inne, związane z użytkowaniem urządzeń specjalistycznych,
 - 4) harmonogram zakupów i utrzymania sprzętu ratowniczego na poszczególnych etapach budowy danej SGRT wraz ze wskazaniem koordynatora tego przedsięwzięcia, a także źródeł finansowania,
 - 5) szczegółowe zasady alarmowania i dysponowania grupy, a jeśli to konieczne szczegółowe warunki podejmowania działań ratowniczych,
 - 6) przygotowanie rocznego planu doskonalenia SGRT, stanowiącego element planu doskonalenia jednostki ochrony przeciwpożarowej w strukturze, w której ta grupa funkcjonuje,
 - 7) wykaz sprzętu wymagającego legalizacji i/lub okresowych przeglądów,
 - 8) dokumentację włączenia SGRT do KSRG – w przypadku, gdy SGRT jest utworzona na bazie sił i środków jednostki ochrony przeciwpożarowej spoza KSRG.
14. Plan organizacyjny oraz utrzymania stałej gotowości operacyjnej SGRT musi być zaakceptowany przez właściwego komendanta powiatowego (miejskiego) PSP po uzgodnieniu z właściwym komendantem wojewódzkim PSP.
15. Przykładowe schematy organizacyjno-etatowe SGRT określono w załączniku nr 6.
16. Komendant Główny PSP może na wniosek komendanta wojewódzkiego PSP w uzasadnionych przypadkach wyrazić zgodę na czasowe odstępstwo od Zasad.

ROZDZIAŁ 4 ZADANIA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W ZAKRESIE WYPEŁNIANIA ROLI ORGANIZATORA KSRG W RATOWNICTWIE TECHNICZNYM

1. Ratownictwo techniczne w KSRG organizują właściwi terytorialnie komendanci PSP, w oparciu o plany ratownicze oraz plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, uwzględniając współpracę z innymi podmiotami ratowniczymi i służbami zobowiązanymi do prowadzenia działań ratowniczych.
2. Planowanie przedsięwzięć na potrzeby rozwoju ratownictwa technicznego w KSRG, poprzedzone jest oceną wniosków, wynikających z analizy zagrożeń i ryzyka dokonanej w oparciu o ocenę zagrożeń na obszarze powiatu, wynikającą z obowiązującego rozporządzenia MSWiA w sprawie szczegółowej organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.
3. Komendanci powiatowi (miejscy) PSP sporządzają powiatowe plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w których uwzględniają zadania ratownictwa technicznego.
4. Komendanci powiatowi (miejscy) PSP sporządzają plany ratownicze powiatu, w których uwzględniają aktualne możliwości realizacji zadań ratownictwa technicznego.
5. Plany powiatowe rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego i plany ratownicze powiatu muszą być uzgodnione z komendantem wojewódzkim PSP.
6. Komendanci wojewódzcy PSP sporządzają wojewódzkie plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w których uwzględniają zadania ratownictwa technicznego.
7. Komendanci wojewódzcy PSP sporządzają plany ratownicze województwa, w których uwzględniają aktualne możliwości realizacji zadań ratownictwa technicznego.
8. Plany wojewódzkie rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego i plany ratownicze województw muszą być uzgodnione z Komendantem Głównym PSP.
9. Komendant Główny PSP sporządza krajowy plan rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego, w którym uwzględnia zadania ratownictwa technicznego.
10. Plany rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego i plany ratownicze podlegają aktualizacji przez właściwych komendantów co najmniej raz w roku.
11. Nadzór nad realizacją ustaleń planów sprawują właściwi komendanci PSP.
12. Komendant powiatowy (miejski) PSP przystępując do aktualizacji planu powiatowego, analizuje specyfikę obszaru chronionego poszczególnych jednostek ochrony przeciwpożarowej w oparciu o „Metodykę oceny zagrożenia gminy i powiatu”, wskazuje rodzaje zagrożeń o najwyższym poziomie, jak również obiekty i tereny charakterystyczne, wymagające użycia dużej ilości sił i środków ratowniczych lub zastosowania specjalistycznego sprzętu oraz technik, a także dostosowuje zasady dysponowania do działań ratownictwa technicznego do aktualnej gotowości operacyjnej podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa technicznego.

13. Komendant wojewódzki PSP uwzględnia w planie rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego wnioski komendantów powiatowych (miejskich) PSP w tym zakresie oraz analizuje zasadność tworzenia w PSP SGRT lub włączenia do KSRG innych podmiotów ratowniczych tworzących te grupy.
14. Właściwi komendanci PSP prowadzą monitoring bieżącej gotowości operacyjnej jednostek oraz SGRT.
15. Komendant wojewódzki PSP wyznacza wojewódzkiego koordynatora PSP ds. ratownictwa technicznego do koordynacji zadań z zakresu planowania i organizacji ratownictwa technicznego na obszarze województwa oraz do nadzoru nad realizacją tych zadań we współpracy z właściwym koordynatorem z poziomu:
 - 1) Biura Planowania Operacyjnego Komendy Głównej PSP – w zakresie planowania i organizacji ratownictwa,
 - 2) Biura Edukacji Komendy Głównej PSP – w zakresie szkolenia i doskonalenia zawodowego,
 - 3) Biura Logistyki Komendy Głównej PSP – w zakresie zakupów sprzętu i utrzymania gotowości wyposażenia.

ROZDZIAŁ 5 WŁĄCZENIE DO KSRG JEDNOSTKI OCHRONY PRZECIWOŻAROWEJ DEKLARUJĄCEJ ZDOLNOŚĆ DO REALIZACJI RATOWNICTWA TECHNICZNEGO

Przedmiotowy rozdział dotyczy wszystkich jednostek ochrony przeciwpożarowej innych niż jednostki organizacyjne PSP, chcących zadeklarować w gotowości operacyjnej zdolność do realizacji ratownictwa technicznego.

5.1. Ratownictwo techniczne w zakresie podstawowym.

Jednostka ochrony przeciwpożarowej może zadeklarować w gotowości operacyjnej zdolność do realizacji ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym, jeżeli posiada:

- 1) co najmniej jeden samochód ratowniczo-gaśniczy o funkcjonalności pozwalającej na podjęcie działań ratowniczych wraz z niezbędnym wyposażeniem ratowniczym określonym w ust. 2.5.,
- 2) co najmniej 12 strażaków, w tym co najmniej 6 o kwalifikacjach określonych w ust. 2.4. pkt 2 i 5 w celu utrzymywania gotowości operacyjnej określonej w ust. 2.2.

5.2. Ratownictwo techniczne w zakresie specjalistycznym.

Jednostka ochrony przeciwpożarowej może zostać włączona do KSRG, w celu realizacji zadań ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym, jeżeli posiada:

- 1) sprzęt, o którym mowa w ust. 5.1.,
- 2) sprzęt do wykonywania prac w zakresie ratowania życia i działań według standardu określonego w załączniku nr 3 co najmniej dla poziomu gotowości A lub B,
- 3) co najmniej 12 strażaków, w tym co najmniej 6 o kwalifikacjach określonych w ust. 3.4. pkt. 3 w celu utrzymywania gotowości operacyjnej co najmniej poziomu gotowości A lub B.

5.3. Dodatkowy zakres porozumienia w sprawie włączenia jednostki ochrony przeciwpożarowej do KSRG.

Porozumienie dotyczące włączenia jednostki ochrony przeciwpożarowej do KSRG, deklarującej w gotowości operacyjnej zdolność do realizacji zadań ratownictwa technicznego, powinno dodatkowo określać:

- 1) deklarowany zakres realizowanych czynności ratowniczych,
- 2) deklarowany poziom gotowości operacyjnej (dot. deklarowania realizacji specjalistycznych czynności ratowniczych),
- 3) wykaz deklarowanego wyposażenia technicznego,
- 4) zakres i zasady przekazywania informacji o bieżącej gotowości operacyjnej,
- 5) częstotliwość organizowanych ćwiczeń i rodzaj prowadzonego doskonalenia wraz ze wskazaniem osób za nie odpowiedzialnych,
- 6) okoliczności i warunki wygaśnięcia lub rozwiązania porozumienia.

ROZDZIAŁ 6 OGÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE DZIAŁAŃ RATOWNICTWA TECHNICZNEGO

6.1. Bezpieczeństwo działań ratownictwa technicznego.

Ratownictwo techniczne w zakresie podstawowym i specjalistycznym powinno być realizowane z zachowaniem reguł bezpieczeństwa określonych w aktualnych przepisach dotyczących BHP.

ZASADY BEZPIECZEŃSTWA STRAŻAKÓW LUB RATOWNIKÓW.

1. W działaniach ratownictwa technicznego w zakresie podstawowym i specjalistycznym, KDR kieruje się zasadami ujętymi w obowiązującym Rozporządzeniu MSWiA ws. szczegółowych warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków Państwowej Straży Pożarnej.
2. Do ratownictwa technicznego zezwala się używać wyłącznie sprzętu, który spełnia następujące warunki:
 - 1) jest kompletny i sprawny technicznie,
 - 2) posiada aktualne dopuszczenia i wymagane przeglądy określone przez producenta oraz normy branżowe.
3. Urządzenia i wyposażenie techniczne planowane do wykorzystania podczas prac, obsługują osoby, które posiadają stosowne kwalifikacje i uprawnienia do ich obsługi wymagane przepisami o dozorcze technicznym.
4. W zależności od planowanego przebiegu akcji należy rozważyć zabezpieczenie medyczne działań ratownictwa technicznego.
5. Stosować absolutne pierwszeństwo działań dla ratowania zagrożonych ludzi.
6. Podczas działań ratowniczych, strażak wykonuje zadania w przedmiotach odzieży specjalnej, środkach ochrony indywidualnej i wyposażenia osobistego stosownie do charakteru wykonywanych czynności.

6.2. Zasady dysponowania SGRT oraz zadania stanowisk kierowania PSP.

1. Właściwie terytorialnie stanowiska kierowania PSP wszystkich szczebli codziennie analizują gotowość operacyjną SGRT w poszczególnych województwach oraz miejsca ich stacjonowania.
2. Na terenie własnego powiatu SGRT dysponowana jest przez stanowisko kierowania komendanta powiatowego (miejskiego) PSP, natomiast w przypadku dysponowania do zdarzenia poza własny powiat, w tym w granicach własnego województwa, przez stanowisko kierowania komendanta wojewódzkiego PSP.
3. Dysponowanie SGRT poza granice własnego województwa każdorazowo odbywa się poprzez Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego PSP na wniosek stanowiska kierowania komendanta wojewódzkiego PSP z terenu, na którym doszło do nagłego lub nadzwyczajnego zagrożenia.
4. Dysponowanie SGRT do działań innych niż ratownicze i szkoleniowo-treningowe wymaga zgody komendanta powiatowego (miejskiego) PSP lub komendanta wojewódzkiego PSP.
5. Potrzeba realizacji ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym jest określana na podstawie oceny treści zgłoszenia dokonanej przez dyżurnego stanowiska kierowania PSP bądź ww. potrzebę może zgłosić KDR.

Każdorazowo, dysponowanie SGRT przez właściwe stanowisko kierowania PSP jest realizowane po wcześniejszej konsultacji z dowódcą grupy lub dowódcą działań SGRT, w zakresie określenia niezbędnych sił i środków potrzebnych do wykonania zadania, a tym samym do zadysponowania sił i środków na miejsce zdarzenia.

6. Dowódca działań SGRT może wnioskować do KDR o powiększenie jej składu potrzebnego do wykonania zadań lub potrzebę zadysponowania kolejnej grupy.
7. W procesie dysponowania SGRT do ratowania życia ludzi należy, w zależności od miejsca zdarzenia i specyfiki obszaru chronionego dotyczącej w szczególności czasu dotarcia do poszkodowanych lub zagrożonych, uwzględnić najszybszy transport.

6.3. Zasady organizacji działań ratowniczych na miejscu zdarzenia.

1. Do zadań kierującego działaniem ratowniczym, na obszarze powiatu, na którym będą prowadzone działania z zakresu ratownictwa technicznego przez SGRT należy:
 - 1) przejęcie kierowania działaniem ratowniczym,
 - 2) zorganizowanie punktu przyjęcia sił i środków,
 - 3) przekazanie własnej oceny sytuacji oraz niezbędnej dokumentacji dowódcy działań SGRT,
 - 4) podzielenie akcji na odcinki bojowe, przy czym dowódcą odcinka bojowego, w którym realizowane jest ratownictwo techniczne w zakresie specjalistycznym jest dowódca działań SGRT,
 - 5) ewentualne powołanie sztabu akcji,
 - 6) zapewnienie współpracy ze specjalistami będącymi w wykazie planu ratowniczego powiatu lub województwa,
 - 7) zapewnienie kanału łączności dowodzenia i współdziałania oraz zapewnienie niezależnego kanału ratowniczo-gaśniczego dla SGRT,
 - 8) rozwinięcie zaplecza logistycznego akcji.
2. Dowodzenie działaniami ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznym realizowane jest wg następujących zasad:
 - 1) dowódcą działań SGRT jest dowódca grupy lub dowódca ze składu osobowego SGRT wyznaczony rozkazem dziennym przez dowódcę JRG PSP, na bazie której została utworzona SGRT,
 - 2) dowodzenie działaniem ratowniczym SGRT powierza się dowódcy posiadającemu min. trzy letni okres pracy w SGRT, a w przypadku gdy SGRT nie była utworzona, ratownikowi z trzyletnim doświadczeniem w jednostce posiadającej sprzęt który będzie stanowił wyposażenie SGRT,
 - 3) dowódca działań SGRT odpowiada za wykonanie zadania ratowniczego powierzonego mu przez kierującego działaniem ratowniczym,
 - 4) dowódca działań SGRT, po przybyciu na miejsce akcji, dokonuje oceny sytuacji opartej o następujące czynniki:
 - a) rodzaj zagrożenia i miejsce powstania zdarzenia oraz wnioski z przeprowadzonego rozpoznania,
 - b) sposób zabezpieczenia miejsca prowadzenia działań ratowniczych,
 - c) sposób udzielenia kwalifikowanej pierwszej pomocy poszkodowanym i możliwości ich ewakuacji,

- d) siły i środki potrzebne do działań ratowniczych,
 - e) sposób dotarcia do miejsca zdarzenia,
- 5) w porozumieniu z dowódcą działań SGRT, dopuszcza się podjęcie przez KDR-a decyzji o prowadzeniu działań ratownictwa technicznego przy współdziałaniu podmiotów niewchodzących w skład KSRG, w przypadku gdy wiedza techniczna ww. podmiotów oraz sprzęt techniczny wykorzystany do prowadzenia działań ratowniczych pozwala na bardziej skuteczne przeprowadzenie tych działań, a nadzór nad bezpieczeństwem osób postronnych dopuszczonych do realizacji zadania ratowniczego sprawuje dowódca działań SGRT,
 - 6) zakres zadań dla poszczególnych członków grupy technicznej określa na miejscu akcji dowódca działań SGRT,
 - 7) dowódca działań SGRT decyduje o rodzaju wykorzystywanych technik, zakresie prowadzonych działań oraz sposobie wykorzystania sprzętu wchodzącego w skład SGRT,
 - 8) zabezpieczenie medyczne podczas prowadzenia działań ratowniczych należy realizować poprzez gotowość do podjęcia medycznych działań ratowniczych (definicja zgodna z „Zasadami organizacji ratownictwa medycznego w KSRG”),
 - 9) w przypadku współdziałania dwóch lub więcej SGRT za organizację terenu działań ratowniczych, a tym samym za liczbę utworzonych odcinków bojowych odpowiada KDR,
 - 10) podczas organizacji działań ratowniczych, podstawowe i specjalistyczne czynności ratownicze muszą być skoordynowane z działaniami innych podmiotów ratowniczych i służb, w zależności od ich aktualnej gotowości operacyjnej, przez:
 - a) właściwe terytorialnie stanowisko kierowania PSP,
 - b) kierującego działaniem ratowniczym – na miejscu zdarzenia.
3. Zakończenie działań ratowniczych:
- 1) zakończenie działań ratowniczych SGRT może nastąpić po likwidacji bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi, zwierząt, mienia lub środowiska,
 - 2) decyzję o zakończeniu działań ratowniczych podejmuje kierujący działaniem ratowniczym,
 - 3) teren, obiekt lub mienie objętego działaniem ratowniczym należy przekazać właścicielowi, zarządcy, użytkownikowi, przedstawicielowi organu administracji rządowej lub samorządu terytorialnego, Policji lub straży gminnej/miejskiej. Przekazanie następuje na podstawie stosownej dokumentacji ujętej w obowiązującym rozporządzeniu MSWiA w sprawie szczegółowej organizacji KSRG, tj.: „Potwierdzenia przekazania terenu, obiektu lub mienia objętego działaniem ratowniczym”,
 - 4) po powrocie do miejsca stacjonowania należy bezzwłocznie przystąpić do odtworzenia gotowości operacyjnej, tj.: uzupełnić zużyte środki, sprawdzić oraz poddać konserwacji użyty sprzęt.

ROZDZIAŁ 7 ZESPÓŁ KOMENDANTA GŁÓWNEGO PSP DS. RATOWNICTWA TECHNICZNEGO

Komendant Główny PSP powołuje w odrębnym trybie Zespół ds. ratownictwa technicznego.

Do zadań Zespołu należy:

1. Analizowanie stanu ratownictwa technicznego w KSRG oraz opiniowanie kierunków jego rozwoju.
2. Analizowanie dokumentacji dotyczącej złożonych akcji i ćwiczeń ratowniczych oraz wypadków strażaków lub ratowników.
3. Udział wg możliwości w egzaminach uprawniających do realizacji podstawowych lub specjalistycznych czynności ratowniczych w KSRG.
4. Opiniowanie przydatności sprzętu do ratownictwa technicznego w zakresie możliwości jego stosowania.
5. Rekomendowanie zasad z zakresu organizacji i prowadzenia działań ratowniczych wraz z potrzebą ich aktualizacji.
6. Rekomendowanie projektów przepisów, dobrych praktyk i materiałów szkoleniowych na potrzeby KSRG w zakresie ratownictwa technicznego.
7. Rekomendowanie szkół i ośrodków szkolenia w zakresie spełniania standardów szkoleniowych, w tym infrastruktury niezbędnej do doskonalenia umiejętności w realizacji podstawowych i specjalistycznych czynności ratowniczych.
8. Rekomendowanie wniosków z analiz zagrożeń i z analiz zabezpieczenia operacyjnego.
9. Rekomendowanie i udział wg możliwości w konferencjach i seminariach z zakresu ratownictwa technicznego.
10. Proponowanie rozwiązań służących rozwojowi ratownictwa technicznego.

ROZDZIAŁ 8 ZADANIA WOJEWÓDZKIEGO KOORDYNATORA PSP DS. RATOWNICTWA TECHNICZNEGO

Komendant wojewódzki PSP wyznacza w odrębnym trybie wojewódzkiego koordynatora PSP ds. ratownictwa technicznego.

Do zadań koordynatora należy:

1. Analizowanie stanu gotowości ratownictwa technicznego na terenie województwa;
2. Analizowanie dokumentacji dotyczącej:
 - 1) organizacji SGRT,
 - 2) organizowania ćwiczeń oraz szkoleń,
 - 3) działań ratowniczych,
 - 4) wypadków ratowników związanych z akcjami i szkoleniami.
3. Wnioskowanie do wojewódzkiego ośrodka szkolenia PSP (WOSz) o realizację niezbędnych szkoleń oraz kursów dla członków SGRT w celu utrzymania gotowości operacyjnej.
4. Nadzorowanie organizacji oraz przebiegu szkoleń z zakresu ratownictwa technicznego.
5. Udział w działaniach ratowniczych, ćwiczeniach, szkoleniach realizowanych na poziomie podstawowym oraz specjalistycznym – jeśli nie koliduje to z wypełnianymi przez niego innymi obowiązkami służbowymi.
6. Udział w przedsięwzięciach organizacyjno-operacyjnych PSP, w szczególności w zakresie opracowywania, modyfikowania i aktualizowania wojewódzkich i powiatowych planów ratowniczych oraz planów rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego w aspekcie ratownictwa technicznego, a także opiniowania zasad współdziałania KSRG z podmiotami realizującymi zadania z zakresu ratownictwa technicznego.
7. Sporządzanie analiz w zakresie wyposażenia PSP i OSP do ratownictwa technicznego i przedkładanie ich przełożonym wraz z propozycjami zakupów lub wymiany.
8. Opiniowanie scenariuszy oraz współuczestnictwo w organizacji, przeprowadzeniu i ocenie ćwiczeń na poziomie wojewódzkim i powiatowym w zakresie ratownictwa technicznego.
9. Udział w inspekcjach gotowości operacyjnej podmiotów KSRG w zakresie organizacji ratownictwa technicznego.
10. Udział w spotkaniach, warsztatach i konferencjach dotyczących współpracy jednostek KSRG z innymi podmiotami ratownictwa technicznego.
11. Rekomendowanie:
 - 1) planu rozwoju sieci jednostek ratownictwa specjalistycznego w zakresie ratownictwa technicznego,
 - 2) wniosków z analizy gotowości operacyjnej jednostek w zakresie ratownictwa technicznego,
 - 3) planów szkolenia i doskonalenia zawodowego na potrzeby KSRG,
 - 4) planów zakupów i rozmieszczenia sprzętu ratowniczego do realizacji zadań podstawowych i specjalistycznych w ramach ratownictwa technicznego,
 - 5) zasad współpracy ze służbami i podmiotami współdziałającymi.

ROZDZIAŁ 9 POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Tracą moc „Zasady organizacji ratownictwa technicznego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym” z 2013 r.
2. Aktualizacja „Zasad organizacji ratownictwa technicznego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym” wymaga:
 - 1) zatwierdzenia zmian w zakresie rozdziałów od 1 do 9 dokumentu głównego przez Komendanta Głównego PSP,
 - 2) zatwierdzenia zmian w zakresie rozdziału 10 dokumentu głównego oraz treści załączników przez Dyrektora Biura Planowania Operacyjnego Komendy Głównej PSP.

ROZDZIAŁ 10 SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

- Załącznik nr 1 Wykaz przepisów związanych z ratownictwem technicznym.
- Załącznik nr 2 Wyposażenie minimalne do ratownictwa technicznego w zakresie podstawowych czynności ratowniczych.
- Załącznik nr 3 Plan rozwoju sieci jednostek przygotowywanych do ratownictwa technicznego w zakresie podstawowych czynności ratowniczych.
- Załącznik nr 4 Wyposażenie minimalne do ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych.
- Załącznik nr 5 Plan rozwoju sieci jednostek przygotowywanych do ratownictwa technicznego w zakresie specjalistycznych czynności ratowniczych.
- Załącznik nr 6 Przykładowe schematy organizacyjno-etatowe SGRT.

WYKAZ PRZEPISÓW ZWIĄZANYCH Z RATOWNICTWEM TECHNICZNYM

Przepisy związane z ratownictwem technicznym, obejmują w szczególności:

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 869).
2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1123 z późn. zm.).
3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad kierowania i współdziałania jednostek ochrony przeciwpożarowej biorących udział w działaniu ratowniczym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 709).
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 września 2021 r. w sprawie szczegółowej organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. poz. 1737).
5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 listopada 2014 r. w sprawie szczegółowych zasad wyposażania jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. poz. 1793).
6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. poz. 1681).
7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 lipca 1992 r. w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniem ratowniczym (Dz. U. Nr 54, poz. 259).
8. Rozporządzenie MSWiA z dnia 15 września 2014 r. w sprawie zakresu, szczegółowych warunków i trybu włączania jednostek ochrony przeciwpożarowej do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. poz. 1317).

**WYPOSAŻENIE MINIMALNE DO RATOWNICTWA TECHNICZNEGO
W ZAKRESIE PODSTAWOWYCH CZYNNOŚCI RATOWNICZYCH**

L.p.	Nazwa wyposażenia	J.m.	Ilość, wielkość, typ
1	2	3	4
1.	Rozpieracz z akcesoriami (2 zamki łańcuchowe, 2 łańcuchy z hakami).	szt.	1
2.	Hydrauliczne nożyce do cięcia.	szt.	1
3.	Cylindry rozpierające o różnych długościach.	szt.	2
4.	Zestaw końcówek wymiennych do cylindrów rozpierających (krzyżowe, klinowa, stożkowa).	kpl.	1
5.	Agregat zasilający do narzędzi hydraulicznych o modelu pracy min. ATO (niewymagane w przypadku posiadania narzędzi o zasilaniu akumulatorowym).	szt.	1
6.	Zestaw węży hydraulicznych o długości min. 5 m (niewymagane w przypadku posiadania narzędzi o zasilaniu akumulatorowym).	szt.	2
7.	Wysokociśnieniowe poduszki podnoszące o nośności Fmax od 100 kN.	szt.	2 (dopuszcza się poduszki o jednakowej nośności)
8.	Osprzęt do zasilania z butli sprężonego powietrza wysokociśnieniowych poduszek pneumatycznych.	kpl.	1
9.	Butla na sprężone powietrze do poduszek pneumatycznych o pojemności min. 6 l.	szt.	1
10.	Podpory mechaniczne wysuwane, z zamontowanym pasem z napinaczem, o nośności podpory minimum 10 kN.	szt.	2
11.	Wspornik kątowy lub płaski lub krzyżowy (do wyboru).	szt.	1
12.	ZESTAW DO STABILIZACJI A. W skład zestawu wchodzi: – kliny schodkowe – 2 szt., – kliny płaskie, wąskie – 2 szt., – kliny płaskie, szerokie – 2 szt.	kpl.	1
13.	ZESTAW DO STABILIZACJI B. W skład zestawu wchodzi: – klocek stabilizacyjny wysoki – 2 szt., – klocek stabilizacyjny średni – 2 szt., – klocek stabilizacyjny niski -2 szt., – kliny płaskie, wąskie – 2 szt., – kliny płaskie, szerokie – 2szt.	kpl.	1

L.p.	Nazwa wyposażenia	J.m.	Ilość, wielkość, typ
1	2	3	4
14.	<p>ZESTAW DREWNA.</p> <p>W skład zestawu wchodzi:</p> <ul style="list-style-type: none"> – klocki o przekroju 100 x 100 mm i długości 600 mm -10 szt., – klocki o przekroju 100 x 50 mm i długości 600 mm -4 szt., – kliny drewniane o przekroju 100 x 100 mm i długości 500 mm oraz górną częścią płaską o długości 100 mm. – 4 szt., – kliny drewniane o przekroju 100 x 50 mm i długości 500 mm oraz górną częścią płaską o długości 100 mm. – 4 szt., – płyta ze sklejki o wymiarach 600 x 600 mm i grubości minimum 21 mm – 2 szt. <p>Wymienione elementy mają być wykonane z drewna o klasie konstrukcyjnej minimum C16.</p>	kpl.	1
15.	<p>Zestaw z piłą szablą o napędzie elektrycznym, bateryjnym.</p> <p>W skład zestawu wchodzi:</p> <ul style="list-style-type: none"> – piła szablą, – minimum dwie baterie do piły, – zestaw brzeszczotów: do metalu, do drewna – minimum po 5 szt. każdego rodzaju. 	kpl.	1
16.	Pasy transportowe z napinaczem o dł. 10 m i nośności min. 50 kN.	szt.	5
17.	Chwytnak do zapinek tapicerskich.	szt.	2
18.	Zbijak do szyb hartowanych.	szt.	1
19.	Nóż do pasów bezpieczeństwa.	szt.	2
20.	<p>W przypadku posiadania wciągarki linowej – zestaw szekli i pęt linowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zawieszki pasowe – 2 szt., – zblocze linowe – 1 szt., – szekla – 3 szt., <p>Parametry poszczególnych części zestawu powinny być dobrane do parametrów posiadanej wciągarki.</p>	kpl.	1
21.	Para rękawic dielektrycznych.	kpl.	2
22.	Osłona na kierownicę zabezpieczająca przed poduszką bezpieczeństwa.	szt.	1
23.	Osłona osoby poszkodowanej, np.: tarcza pleksi lub folia zbrojona.	szt.	1
24.	Osłony na ostre krawędzie.	kpl.	0 (1 Z)
Wyposażenie osobiste ratownika			
25.	Hełm do ratownictwa technicznego (zgodny z normą PN-EN 16473).	szt.	Zalecane jako wyposażenie osobiste każdego ratownika
26.	Rękawice techniczne (parametry minimalne zgodnie z normą EN 388: 4543).	kpl.	Zalecane jako wyposażenie osobiste każdego ratownika

WYPOSAŻENIE MINIMALNE DO RATOWNICTWA TECHNICZNEGO
W ZAKRESIE SPECJALISTYCZNYCH CZYNNOŚCI RATOWNICZYCH

Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
1.	Wyposażenie				
1.1.	<p>SRt o parametrach:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ilość miejsc dla załogi – 3 ÷ 6, – generator prądowórczy o mocy min. 16 kW, – maszt oświetleniowy z reflektorami, – wciągarka linowa hydrauliczna o sile uciążu min. 50 kN i długości roboczej (wysuniętej) liny min. 40 m, – żuraw hydrauliczny o momencie udźwigu min. 80 kN i maksymalnym wysięgu co najmniej 6 m, – radiotelefon przewoźny w kabinie kierowcy, dopuszczony do stosowania w sieci radiowej PSP. 		1		
1.2.	<p>Samochód SCRt „holownik” o parametrach:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ilość miejsc dla załogi nie mniej niż – 2, – główna wciągarka linowa hydrauliczna o sile uciążu min. 250 kN i długości roboczej (wysuniętej) liny min. 50 m, – pomocnicza wciągarka linowa hydrauliczna o sile uciążu min. 200 kN i długości roboczej (wysuniętej) liny min. 50 m, – żuraw hydrauliczny o momencie udźwigu min. 150 kNm i maksymalnym wysięgu co najmniej 7 m, – ramię holownicze z odchylanym wysięgnikiem i belką do montażu końcówek roboczych o udźwigu nominalnym min. 300 kN (dla wysięgnika w pozycji roboczej zsuniętej, siła przyłożona w osi obrotu belki montażowej), – radiotelefon przewoźny w kabinie kierowcy, dopuszczony do stosowania w sieci radiowej PSP. 		1		

Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
1.3.	<p>SCRt o parametrach:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ilość miejsc dla załogi nie mniej niż – 3, – generator prądotwórczy o mocy od 18 kW, – maszt oświetleniowy z reflektorami, – wciągarka linowa hydrauliczna o sile uciągu min. 80 kN i długości roboczej (wysuniętej) liny min. 40 m, – żuraw hydrauliczny o momencie udźwigu min. 120 kNm i maksymalnym wysięgu co najmniej 7 m, – radiotelefon przewoźny w kabinie kierowcy, dopuszczony do stosowania w sieci radiowej PSP. 		0 (1 Z)	1	
1.4.	<p>Samochód SCRt „rotator” o parametrach:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ilość miejsc dla załogi nie mniej niż 2. <p>Samochód wyposażony w:</p> <p>a) wysięgnik z funkcją dźwigu typu rotator, zamocowany za kabiną kierowcy na ramie pośredniej, składający się z wysięgnika obrotowego, wciągarek tylnych i bocznych, podpór, systemu sterowania i oświetlenia.</p> <p>Maksymalny udźwig na całkowicie wsuniętym ramieniu podniesionym co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kąt 30 stopni min. 40 000 kg, – kąt 50 stopni min. 50 000 kg. <p>Uzyskanie udźwigów powyżej 20 000 kg dopuszcza się poprzez zastosowanie zbloczy.</p> <p>Maksymalny wysięg dźwigu typu rotator od jego osi obrotu min. 10 m.</p> <p>b) ramię holownicze służące do holowania i podnoszenia uszkodzonych samochodów – maksymalny nacisk na ramię holownicze przez oś holowanego pojazdu):</p> <ul style="list-style-type: none"> – przy maksymalnym wysuwie ramienia: min. 8 000 kg. <p>przy złożonym ramieniu: min. 24 000 kg.</p> <p>c) wciągarek hydrauliczna o sile uciągu na pierwszym zwoju liny na bębnie przy podnoszeniu min. 30 000 kg.</p>			1	

Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
	<p>d) dwie wyciągarki przymocowane do wysięgnika rotatora umożliwiające podnoszenie oraz ciągnięcie poprzez obrotowe, krążkowe prowadnice liny. Siła uciągu na pierwszym zwoju liny na bębnie przy podnoszeniu min. 20 000 kg.</p> <p>e) dwie wyciągarki pomocnicze zamocowane na kolumnie żurawia/rotatora. Siła uciągu na pierwszym zwoju liny na bębnie min.: 9 500 kg.</p> <p>f) Dwie wyciągarki zamontowane na przednich podporach. Siła uciągu na pierwszym zwoju liny na bębnie: min: 12 500 kg. – radiotelefon przewoźny w kabinie kierowcy, dopuszczony do stosowania w sieci radiowej PSP.</p>				
1.5.	<p>SDz o udźwigu powyżej 30t:</p> <ul style="list-style-type: none"> – radiotelefon przewoźny w kabinie kierowcy, dopuszczony do stosowania w sieci radiowej PSP, – wysięg wysięgnika głównego – 3 m – udźwig min. 38 000 kg, – wysięg wysięgnika głównego – 19 m – udźwig min. 6 000 kg. 				1
1.6.	<p>SLRr – Samochód lekki rozpoznawczo-ratowniczy typu PICK-UP (w przypadku SGRT poziomu AB, AC, BC, ABC, liczba SLRr nie sumuje się).</p>		1	1	1
2.	Sprzęt ratowniczy		A	B	C
1.	Aparat powietrzny butlowy na sprężone powietrze z maską i sygnalizatorem bezruchu.	kpl.	3	3	
2.	Szelki ratownicze.	szt.	2	2	2
3.	Lekkie ubranie ochronne chemicznie odporne.	szt.	6	6	
4.	Rękawice ochronne chemicznie odporne.	para	6	6	
5.	Kaloszki wysokie chemicznie odporne.	para	6	6	
6.	Kaloszki do brodenia, wysokie lub biodrowe.	para	2	2	
7.	Drabina nasadkowa (przęsło).	szt.	2 (4 Z)	2 (4 Z)	
8.	Platforma ratownicza do prac na małych wysokościach.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	

Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
9.	Linka strażacka.	szt.	2 (4 Z)	2 (4 Z)	2 (4 Z)
10.	Nożyco-rozpieracz kombi (2 zamki łańcuchowe, 2 łańcuchy z hakami).	kpl.	1	1	
11.	Nożyco-rozpieracz kombi zintegrowany z pompą zasilającą.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
12.	Rozpieracz ramieniowy z akcesoriami (2 zamki łańcuchowe, 2 łańcuchy z hakami).	kpl.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
13.	Rozpieracz ramieniowy zasilany akumulatorem.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
14.	Hydrauliczne nożyce do cięcia.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
15.	Nożyce do cięcia zasilane akumulatorem.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
16.	Cylinder rozpierający typu min. R120/250 z zestawem końcówek wymiennych (2 krzyżowe, 1 klinowa, 1 stożkowa, 1 przedłużka o długości min. 150 mm).	kpl.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
17.	Cylinder rozpierający typu min. R120/700 z zestawem końcówek wymiennych (2 krzyżowe, 1 klinowa, 1 stożkowa).	kpl.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
18.	Cylinder rozpierający teleskopowy (wielotłokowy) o maksymalnej sile rozpierającej min. 200 kN i skoku całkowitym min. 350 mm.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
19.	Cylinder rozpierający teleskopowy (wielotłokowy) o maksymalnej sile rozpierającej min. 200 kN i skoku całkowitym min. 600 mm.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
20.	Cylinder rozpierający zasilany akumulatorem.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
21.	Wspornik kątowy lub płaski lub krzyżowy (do wyboru) do cylindrów rozpierających.	szt.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
22.	Agregat zasilający do narzędzi hydraulicznych.	szt.	2	2	
23.	Pompa ręczna do narzędzi hydraulicznych.	szt.	1 (3 Z)	1 (3 Z)	
24.	Zestaw węży hydraulicznych o długości min. 5 m.	kpl.	2 (5 Z)	2 (5 Z)	
25.	Zestaw węży hydraulicznych o długości min. 15 m na zwijadle.	kpl.	1 (4 Z)	1 (4 Z)	
26.	Przecinacz do pedałów z pompą ręczną i zestawem węży.	kpl.	1	1	
27.	Przecinacz do prętów, lin i kabli z pompą ręczną i zestawem węży.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	

Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
28.	Przecinacz do nakrętek z pompą ręczną i zestawem węży.	kpl.	1	1	
29.	Podnośnik stopowy hydrauliczny o nośności min. 100 kN z pompą ręczną i zestawem węży.	kpl.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
30.	Podnośnik hydrauliczny o nośności min. 400 kN z pompą ręczną i zestawem węży.	kpl.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
31.	Poduszka pneumatyczna do podnoszenia wysokociśnieniowa o nośności min. 50 kN.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
32.	Poduszka pneumatyczna do podnoszenia wysokociśnieniowa o nośności min. 150 kN.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
33.	Poduszka pneumatyczna do podnoszenia wysokociśnieniowa o nośności min. 300 kN.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
34.	Poduszka pneumatyczna do podnoszenia wysokociśnieniowa o nośności min. 400 kN.	szt.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
35.	Poduszka pneumatyczna do podnoszenia wysokociśnieniowa o nośności min. 600 kN.	szt.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
36.	Osprzęt do zasilania poduszek pneumatycznych wysokociśnieniowych z butli sprężonego powietrza lub kompresora (możliwość napełniania min. dwóch poduszek jednocześnie).	kpl.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
37.	Poduszka pneumatyczna do podnoszenia niskociśnieniowa o nośności min. 40 kN.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
38.	Poduszka pneumatyczna do podnoszenia niskociśnieniowa o nośności min. 80 kN.	szt.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
39.	Osprzęt do zasilania poduszek pneumatycznych niskociśnieniowych z butli sprężonego powietrza lub kompresora (możliwość napełniania min. dwóch poduszek jednocześnie).	kpl.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
40.	Butla na sprężone powietrze do poduszek pneumatycznych o pojemności min. 6 dm ³ .	szt.	3 (8 Z)	3 (8 Z)	
41.	Piłarka łańcuchowa do drewna o napędzie spalinowym wraz z zapasową prowadnicą i łańcuchem.	kpl.	1 (w)	1 (w)	
42.	Piłarka ratownicza z łańcuchem widiowym o napędzie spalinowym wraz z zapasową prowadnicą i łańcuchem.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
43.	Piła tarczowa do stali i betonu o napędzie spalinowym wraz z zapasowymi tarczami ściernymi (do stali, betonu i ratowniczymi – min. po 5 szt.).	kpl.	1	1	
44.	Wciągarka linowa mechaniczna o sile uciągu min. 40 kN wraz z akcesoriami.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
45.	Bosak ciężki.	szt.	1	1	
46.	Bosak lekki.	szt.	1 (2 Z)	2	

Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
47.	Wielofunkcyjne narzędzie ratownicze (łom wielofunkcyjny).	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
48.	Nożyce do cięcia prętów o średnicy min. 15 mm.	szt.	1	1	
49.	Młot 10 kg.	szt.	1 (2 Z)	2	1
50.	Młot 5 kg.	szt.	1 (2 Z)	2	1
51.	Siekiera.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	1 (2 Z)
52.	Klucz hydrauliczny typu „żaba” o regulowanym rozstawie w zakresie min. 0÷50 mm.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
53.	Szpadel.	szt.	1 (3 Z)	1 (3 Z)	1 (3 Z)
54.	Łopata.	szt.	1 (3 Z)	1 (3 Z)	1 (3 Z)
55.	Szufla.	szt.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
56.	Widły.	szt.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
57.	Kilof.	szt.	1 (3 Z)	1 (3 Z)	
58.	Łom prosty.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
59.	Szczotka uliczna szeroka.	szt.	2 (4 Z)	2 (4 Z)	
60.	Zbijak do szyb hartowanych.	szt.	2	2	
61.	Nóż do pasów bezpieczeństwa.	szt.	2	2	
62.	Zestaw klinów i podkładek do stabilizacji pojazdu.	kpl.	0 (2 Z)	0 (2 Z)	
63.	Zestaw podkładów i belek drewnianych.	kpl.	1	1	1
64.	Zestaw szekli i pęt linowych do wciągarki.	kpl.	2	2	1
65.	Zestaw szekli, zawiesi linowych i łańcuchowych oraz zawiesi taśmowych i węzowych do żurawia.	kpl.	2	2	1
66.	Trawersa transportowa o nośności min. 1 500 kg regulowana hydraulicznie wraz z akcesoriami	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	0 (1 Z)
67.	Trawersa transportowa typu H o nośności min. 2 500 kg.	kpl.	1	1	
68.	Gaśnica dla straży pożarnej o ilości środka min. 5 kg albo 6 dm ³ .	szt.	2	2	1

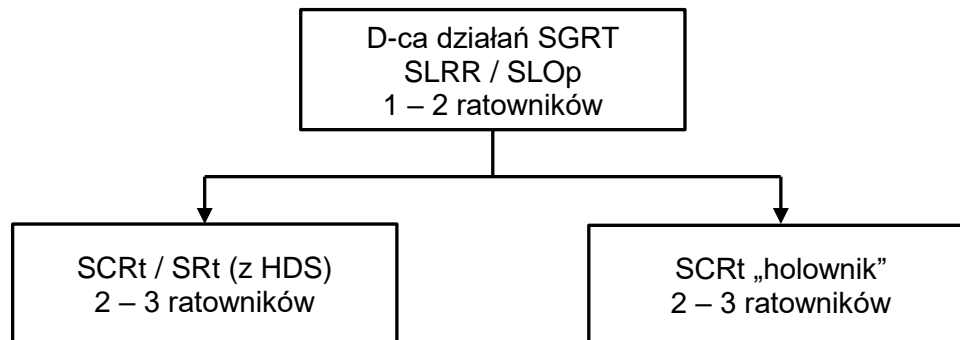
Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
69.	Koc gaśniczy.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	1 (2 Z)
70.	Sorbent do zbierania zanieczyszczeń ropopochodnych.	kg.	20 (40 Z)	20 (40 Z)	
71.	Dyspergent do zmywania zanieczyszczeń ropopochodnych (roztwór).	dm3	20	20	
72.	Urządzenie ciśnieniowe do podawania dyspergentu.	szt.	1	1	
73.	Agregat prądowórczy trójfazowy o mocy min. 5 kW o napędzie spalinowym.	szt.	1	1	
74.	Przedłużacz elektryczny 230 V o długości min. 30 m na zwijadle.	kpl.	2	2	
75.	Przedłużacz elektryczny 400/230 V o długości min. 50 m na zwijadle.	kpl.	1 (2 Z)	2	
76.	Trójfazowy przeмиennik faz – stopień ochrony IP 67.	szt.	1	1	
77.	Przenośny zestaw oświetleniowy na statywie z reflektorami.	kpl.	2 (4 Z)	2 (4 Z)	
78.	Lampa ostrzegawcza (żółta, migająca).	szt.	2 (4 Z)	4	
79.	Taśma ostrzegawcza (rolka).	szt.	2	2	2
80.	Stojak do taśmy ostrzegawczej z podstawką.	szt.	5 (10 Z)	5 (10 Z)	5 (10 Z)
81.	Stożek ostrzegawczy uliczny.	szt.	6	6	6
82.	Zestaw znaków drogowych i tablic ostrzegawczych z podstawkami.	kpl.	1	1	
83.	Tarcza sygnałowa do kierowania ruchem (lizak).	szt.	2	2	
84.	Radiotelefon przenośny z ładowarką, zasilaną z instalacji samochodu.	kpl.	3(6 Z)	3(6 Z)	3
85.	Zestaw kwalifikowanej pierwszej pomocy PSP R1 (torba, deska ortopedyczna, zestaw szyn unieruchamiających).	kpl.	1	1	1
86.	Nosze podbierakowe.	szt.	0 (1 Z)	1	
87.	Koc wełniany.	szt.	2 (6 Z)	3 (6 Z)	
88.	Parawan do zasłaniania ofiar wypadków.	szt.	1	1	
89.	Kanistry i pojemniki na paliwa i środki smarne do sprzętu silnikowego.	kpl.	1	1	1

Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
90.	Narzędzia do regulacji oraz wymiany części zapasowych i elementów zużywających się podczas pracy.	kpl.	1	1	1
91.	Hol sztywny.	szt.	1		
92.	Linka holownicza stalowa.	szt.	1	1	1
93.	Taśma napinająca (z tzw. grzechotką) dwuczęściowa o wytrzymałości min. 30 kN i długości min. 8 m.	szt.	2 (4 Z)	2 (4 Z)	
94.	Taśma napinająca (z tzw. grzechotką) dwuczęściowa o wytrzymałości min. 60 kN i długości min. 8 m.	szt.	0 (4 Z)	0 (4 Z)	
95.	Taśma napinająca (z tzw. grzechotką) jednoczęściowa o wytrzymałości min. 30 kN i długości min. 8 m.	szt.	0 (4 Z)	0 (4 Z)	
96.	Taśma napinająca (z tzw. grzechotką) jednoczęściowa o wytrzymałości min. 60 kN i długości min. 8 m.	szt.	1 (2 Z)	1 (2 Z)	
97.	Zawiesie pasowe (pas do cystern) o szerokości min. 300 mm oraz wytrzymałości min. 100 kN i długości min. 10 m.	szt.	1 (2 Z)	2	2
98.	Bruzdownica do betonu wraz z zapasowymi tarczami	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
99.	Młot udarowo-obrotowy o napędzie spalinowym z zestawem końcówek.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
100.	Młot udarowo-obrotowy o napędzie elektrycznym z zestawem końcówek.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
101.	Wiertarka udarowa o napędzie elektrycznym z zestawem wiertel do stali i betonu.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
102.	Szlifierka kąтова o napędzie elektrycznym z zestawem tarcz do cięcia betonu i stali (min. po 5 szt.).	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
103.	Piła szablsta o napędzie elektrycznym z zestawem brzeszczotów do cięcia drewna i metalu (min. po 3 szt.).	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
104.	Przecinarka plazmowa do metali wraz z akcesoriami i osprzętem do zasilania z butli sprężonego powietrza.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
105.	Uniwersalny palnik gazowy do rozgrzewania, lutowania i cięcia z zestawem końcówek oraz zapasową butlą z gazem roboczym.	kpl.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
106.	Wykrywacz przewodów pod napięciem.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	0 (1 Z)
107.	Lokalizator zbrojenia, rur, przewodów i pustek w betonie.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
108.	Lokalizator wycieków gazów i par wybuchowych.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	

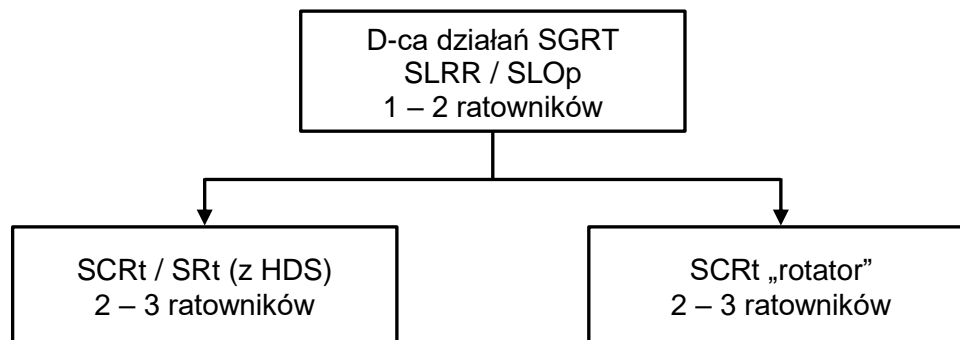
Nr pozycji wg „Zasad”	WYPOSAŻENIE SGRT	Jednostka	WYMAGANE (Z – ZALECANE)		
			4	5	6
1	2	3	A	B	C
109.	Miernik wielogazowy do pomiaru stężenia min. 2 gazów toksycznych, tlenu i gazów wybuchowych.	szt.	0 (1 Z)	0 (1 Z)	
110.	Zblocza linowe podwójne z ruchomymi okładzinami: 4 x 12 t.	kpl.	1		
111.	Zblocza linowe podwójne z ruchomymi okładzinami: 2 x 15 t.	kpl.		1	
112.	Podpory mechaniczne wysuwane, z zamontowanym pasem z napinaczem, o nośności podpory minimum 15 kN.	szt.	2	2	
113.	Adaptery do podnoszenia za felgi.	szt.	0 (2Z)	0 (2Z)	0 (2Z)
3.	Wyposażenie osobiste ratownika SGRT		A	B	C
1.	Hełm do ratownictwa technicznego (zgodny z normą PN-EN 16473).	szt.	Zalecane jako wyposażenie osobiste każdego ratownika SGRT		
2.	Kombinezon jednoczęściowy SGRT.	szt.	Zalecane jako wyposażenie osobiste każdego ratownika SGRT		
3.	Rękawice techniczne (parametry minimalne zgodnie z normą EN 388: 4543).	kpl.	Zalecane jako wyposażenie osobiste każdego ratownika SGRT		

PRZYKŁADOWE SCHEMATY ORGANIZACYJNE SGRT

Dla poziomu gotowości A

Dla poziomu gotowości B

Dla poziomu gotowości C

